

עבירות אלימות במשפחה - סוגים ועונשים

עבירות אלימות במשפחה מהוות עולם משפטי העומד בפני עצמו, והדבר ניכר בחקיקה ייחודית ובגישה מתמירה מצד הרשויות. אין ספק כי מדובר בתחום מורכב במיוחד שכן מעורבים בו קשרי תלות ואמוציות, מאבקים וסכסוכים, צווי הגנה מסוגים שונים, היבטים הרתעתיים ושיקומיים, ולעיתים אף הגשת תלונות שווא. אך מעל הכול, עבירות אלימות במשפחה נחשבות קשות במיוחד משום הפגיעה באנשים קרובים ובילדים שחייהם קשורים הדוקות באדם הפוגע. עו"ד אסף דזק מסביר על ההיבטים, ההליכים והעונשים בעבירות אלימות בתוך המשפחה.

אופיין ומהותן של עבירות אלימות במשפחה

נתחיל מזה שהתופעה קיימת מאות שנים אם כי זכתה להכרה ציבורית החל מסוף שנות השבעים ועלתה לכותרות בסוף שנות ה-80 וה-90 עד לתקופה זו. ככל שעוברות השנים, רמת המודעות לתחום עולה ודרכי האכיפה והחקיקה רק מוגברות ומרפדות את הנפגעים.

מיהו בן משפחה?

החוק למניעת אלימות במשפחה, שנחקק בשנת 1991, מגדיר מיהו בן משפחה לצורך הוצאת צווי הגנה. לפי הסעיף הראשון לחוק, "בן משפחה" הוא סבא או סבתא, בן זוג נשוי או ידוע בציבור, הורים של התוקף או של בן זוגו, ילדים של התוקף או של בן זוגו, אחים ואחיות, גיסים וגיסות, דודים ודודות, אחיינים ואחייניות, וקטינים או חסרי ישע המתגוררים עם אדם האמור לדאוג לצרכיהם.

הייחודיות של עבירות אלימות במשפחה מגולמת בענישה שהמחוקק קבע

א. בעוד שבגין עבירת [תקיפה סתם](#) העונש המקסימאלי הינו שנתיים מאסר, הרי שבגין [עבירת תקיפה](#) שנעברה במסגרת "אלימות במשפחה" - העונש המקסימאלי הינו 4 שנות מאסר.

ב. בעוד שהעונש בגין עבירה של [תקיפה הגורמת חבלה של ממש](#) הינו עד 3 שנות מאסר, הרי שבמידה והעבירה הזו נעברה כלפי בן זוג - העונש המקסימאלי הינו 6 שנות מאסר, ואם העבירה נעברה ע"י אחראי כלפי קטין או חסר ישע - העונש המקסימאלי הינו 7 שנות מאסר.

ג. בעוד שהעונש המקסימאלי בגין עבירת הפציעה הינו 3 שנות מאסר, הרי במידה והעבירה הזו נעברה במסגרת "אלימות במשפחה" - העונש המקסימאלי הינו 6 שנות מאסר.

ד. בעוד שבגין העבירה של [חבלה חמורה](#) העונש המקסימאלי הקבוע בחוק הינו 7 שנות מאסר, הרי שבמידה והעבירה הזו נעברה במסגרת "אלימות במשפחה" - העונש המקסימאלי הינו 10 שנות מאסר.

ה. החוק קובע כי במידה והעבירה של [חבלה בכוונה מחמירה](#) נעברה במסגרת אלימות במשפחה, העונש שייגזר על הנאשם לא יפחת מ-4 שנות מאסר ויכול להגיע לעד 20 שנות מאסר, אלא אם כן ישנם טעמים מיוחדים שבית משפט יפרט בגזר דינו.

רגישות יתרה מצד גורמי האכיפה והמשפט לעבירות אלימות במשפחה

עבירות אלה מתרחשות בתוך התא המשפחתי, בחדרי חדרים, ולכן מבחינה ראייתית זה לרוב עדויות הילדים ובן/בת הזוג כנגד הנאשם, דבר אשר יוצר לעיתים חילוקי דעות בגרסאות העדים השונים, אשר עתידים להתברר בבית המשפט במסגרת "שלב ההוכחות" ולא בשלב המעצר.

כמו כן, במצבים מסוימים בהם בת הזוג מבקשת לשנות את גרסתה אשר נמסרה במשטרה או לחלופין

טוענת כי הגזימה בדברים שאמרה כנגד בן זוגה, בית המשפט עלול לראות בכך כ"סינדרום האישה המוכה". דבר אשר לרוב עלול לגרום לבית המשפט לראות בחומרה את התלות והמצוקה בה נתונה בת הזוג, מה שבסופו של יום עלול לעמוד לנאשם לרועץ.

בית המשפט העליון עמד לא פעם על חומרתן היתרה של עבירות אלימות במשפחה. לדוגמא, ברע"פ 182/13 משה נ' מד"י (נבו מיום: 21.1.13), אמר בית המשפט העליון כך:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

עבירות אלימות בתוך המשפחה מתאפיינות במעצר ממושך של הפוגע

בתיקי עבירות אלימות במשפחה מבקשת התביעה המשטרית או הפרקליטות להמשיך ולהחזיק את הפוגע [במעצר עד תום ההליכים](#).

על-פי חוק העונשין, ככל שמדובר בעבירות של אלימות במשפחה, קיימת "חזקת מסוכנות", כלומר כאשר קיימות ראיות לכאורה כנגד אדם כי עבר עבירה של אלימות במשפחה, ההנחה היא כי הוא מסוכן לציבור ולמתלוננת ו/או לילדיו, והנטל הוא עליו (ולא על התביעה) להוכיח ההיפך.

בפרקטיקה, ברוב המקרים של [עבירות אלימות במשפחה](#), וקל וחומר בעבירות במדרג החמור של אלימות במשפחה, בית משפט, לרוב לא לוקח סיכון, ויעדיף לשחרר את הבעל רק אחרי התערבות בחינתם של גורמים סוציאליים (שרות המבחן) אשר יבחנו את רמת המסוכנות שנסקפת מהבעל האלים, והשחרור יהיה בתנאים שיאינו את מסוכנותו של הנאשם למתלוננת.

בעקבות מכלול הנסיבות שהובאו לעיל. ובעיקר בגלל החמרה בענישה וכן הבעייתיות הרבה בניהול הוכחות בתיקי אלימות במשפחה, הרי שלא מן הנמנע הצורך בקבלת ייצוג מקצועי והולסל של עו"ד פלילי מנוסה בעבירות מן הסוג הזה.

לרוב, אנשים חושבים כי יספרו את מה שהיה לבית המשפט ואז הסיפור יבוא אל תומו, אך לא כך הדבר. במשפט פלילי בכלל ובעבירות אלימות במשפחה בפרט, הליווי המשפטי לאורך כל שלבי ההליך הינו קריטי לתוצאת המשפט אשר בהחלט עלולה להסתיים במאסר מאחורי סורג ובריח.

מדוע ישנה החמרה בעבירות אלימות במשפחה?

כפי שנראה בהמשך, המחוקק ראה לנכון להחמיר מאוד עם אנשים המבצעים מעשי אלימות בתוך המשפחה, וגם מערכות האכיפה והמשפט נוקטות קו דומה. הסיבה לכך נעוצה בגישה הרואה בתא המשפחתי מקור לביטחון ותמיכה, בו שוררים יחסי אמון וגם תלות גדולה מהבחינה הרגשית, הכלכלית ועוד. לכן, כאשר מבוצעים מעשי אלימות במסגרת זאת נגרמת פגיעה חמורה ביותר בביטחון וביסודות לחיים תקינים של בני המשפחה. יתר על כן, פעמים רבות עדים ואף [נפגעים ממעשי אלימות אלו ילדים וקטינים](#), אשר יישאו את ההשפעות וההשלכות של האירועים גם בעתיד. מעבר לכך, הם אינם מסוגלים להגן על עצמם, כמו גם קשישים ואחרים התלויים באדם האלים. מכאן שמטרתה הבסיסית של החמרה היא להרתיע ככל האפשר מפני ביצוע המעשים, הן את האדם הפרטי והן את הציבור בכללותו. מצד שני, מאחר שהתא המשפחתי מערב קשרים כה הדוקים ומורכבויות יוצאות דופן, ניתן משקל גם לפן השיקומי לטובתם של כל המעורבים, ובכך נעסוק בהמשך.

כיצד מתבטאת החמרה באלימות משפחתית

ישנם מספר מישורים בהם באה הגישה המחמירה לידי ביטוי, ונתחיל במספר דוגמאות מתחום הענישה. בעיקרון, על כל עבירות תקיפה בתוך המשפחה מוכפל העונש המרבי המוטל בגין אותה עבירה בנסיבות

רגילות. המשמעות היא למשל שבמקום שתי שנות מאסר בגין תקיפת סתם, יעמוד העונש המרבי על 4 שנים. כמו כן, אם התקיפה גרמה חבלה של ממש במקום 3 שנות מאסר יעמוד העונש על 6 שנים, ובמידה שהאירוע בוצע כנגד חסר ישע או קטין על יד האחראי כלפיהם, הרי שהעונש עשוי להגיע עד 7 שנות מאסר. דוגמא נוספת היא תקיפה שגורמת לחבלה חמורה, אשר העונש המרבי עליה בנסיבות רגילות עומד על 7 שנות מאסר, אך אם זו הוצעה במסגרת משפחתית עולה רף הענישה עד ל- 10 שנות מאסר, ואף ישנה חובה לענישה מינימאלית של 4 שנים אלא אם ישנם טעמים מיוחדים.

החמרה מצד המשטרה והפרקליטות

מלבד גישת המחוקק שמתבטאת בחוק העונשין, גם הפרקליטות והמשטרה נוטות להחמיר עם חשודים ונאשמים בעבירות אלו. המגמה מתבטאת למשל בנטייה להותיר את הנאשם במעצר לתקופה ארוכה יותר, ולרוב עד תום ההליכים. הסיבה לכך היא שחוק העונשין קובע כי עבירות אלימות במשפחה מקיימות חזקת מסוכנות מצד החשוד או הנאשם, ואם ישנן ראיות כנגדו הרי שהוא מהווה סכנה לבני משפחתו. מכאן שיש להותירו במעצר או לספק צווי הגנה (שיפורטו בהמשך), ובכל מקרה הנטל להוכיח אי מסוכנות מוטל על כתפי הנאשם ולא על התביעה. עוד חשוב להבין כי עקב המורכבות והחומרה של עבירות אלו בתי המשפט יעדיפו שלא לסכן את בני המשפחה, ולכן הנאשם ישוחרר ממעצר רק אחרי שיתקבל תסקיר מטעם שירות המבחן לקביעת רמת מסוכנותו. וגם זאת, בתנאים מגבילים מסוימים המבטיחים את שלום המעורבים.

לא רק אלימות פיזית במשפחה

מן הדוגמאות שהובאו לעיל ניתן לכאורה להבין כי עבירות אלימות במשפחה הן בבחינת תקיפות פיזיות. ואולם, תחום זה משתרע על פני מעשים רבים אחרים, בין אם חד פעמיים או מתמשכים לאורך זמן, החל באיומים ועד לעבירות מין. לדוגמא, החוק מתייחס בחומרה יתרה לעבירות מין המתקיימות במסגרת משפחתית, כגון מעשים מגונים, הטרדות ואונס וקבוע עליהן עונשים קשים במיוחד. התייחסות זו קיימת גם לגבי אלימות מילולית כגון השפלות, איומים, צעקות וקללות. מובן שלא כל צעקה עומדת בבחינת עבירה, אך הכוונה היא לאלימות מילולית מתמשכת הפוגעת מבחינה נפשית בבני משפחה אחרים, ושגורמי האכיפה והמשפט התרשמו כי אכן מהווה אלימות. יתר על כן, במוסדות הרווחה ובמעונות לנשים מוכות מוכרת היטב גם תופעת האלימות הכלכלית, שאולי אינה מערבת מעשים אלימים מבחינה פיזית או מילולית, אך מערבת התנהגויות ואמירות המנצלות את תלותו של הקורבן בפוגע. מדובר למשל בשלילת מזון, כסף לנסיעות, הגבלת צעדים, קשרים חברתיים וקניות, וצעדים נוספים המובילים לכך שהקורבן אינו יכול לנהל חיים תקינים.

הגנות לימינם של נפגעי עבירות אלימות במשפחה

כאמור, החוק למניעת אלימות במשפחה עוסק במתן הגנות לבני משפחה שנפגעו מאלימות כלשהי, או מצויים בסכנה מידי קרוביהם. מדובר בצווי המוצאים על ידי המשטרה, בתי משפט השלום, בתי משפט לענייני משפחה, ובמקרים מסוימים מעורבים בהם גם בתי דין רבניים. בראש ובראשונה, כאשר מוגשת תלונה למשטרה על אלימות במשפחה עשוי קצין משטרה להורות על הרחקת האדם הפוגע מביתו, ועל מגבלות שונות הקשורות לחירותו ותנועתו. אמנם מדובר ב- "צו" אך הוא עשוי גם להימסר מטעם הקצין בעל פה, ומחייב כמו צו כתוב. על פי רוב כולל צו ההרחקה איסור על הגעה אל בית המגורים, או להתקרב אל מגיש התלונה או ליצור איתו קשר, וזאת תקופה של כ- 14 ימים אם כי הוא יכול להינתן עד לתקופה של חודש.

צווי הגנה בגין אלימות במשפחה

צו ההרחקה מיועד ללתת מענה מהיר לנפגעי אלימות במשפחה המתלוננים במשטרה, כדי להבטיח את שלומם ואת שלום ילדיהם מבחינה פיזית ונפשית. ואולם, הצו ניתן כאמור לתקופה מוגבלת מאוד, וזאת עקב ההבנה שיש בו משום פגיעה קשה בחירותו של אדם עוד לפני שהתבררו הדברים. לכן, קיימים סעדים אחרים שאותם לא מוציאה המשטרה אלא בתי המשפט, לאור דיון בפרטי המקרה. הראשון שבהם מכונה צו הגנה שמוצא לתקופה מקסימאלית של 3 חודשים, עם אפשרות להארכה נוספת לתקופה דומה, ובמקרים חריגים אפילו לשנה תמימה. יחד עם זאת, בניגוד לצו ההרחקה שמוצא באופן מיידי עם התלונה, צו ההגנה יינתן רק במקרים מסוימים. כלומר, רק אם התנהלותו של הפוגע אינה מאפשרת לבני משפחתו או לאחד מהם לנהל אורח חיים תקין, או שהוא התעלל באחד מהם מבחינה נפשית לאורך זמן, או ביצע עבירות מין, כליאה או אלימות, או אם בהתנהגותו יש משום סכנה לשלומם של בני המשפחה מהבחינה הפיזית. התנאים והמגבלות

האמורים בצו עשויים להשתנות ממקרה למקרה, ולכלול למשל איסור על הטרדתו של הנפגע, על התקרבות לנפגע עד מרחק מסוים, על כניסה לבית המגורים של הנפגע, או על ביצוע פעולות שמונעות או מקשות על שימוש בנכסים מצידו. מלבד זאת, לאדם שכנגדו מוצא הצו גם אסור יהיה לשאת נשק בתקופה זו, אלא אם קיבל לכך אישור מיוחד. ניתן להבין כי מדובר בהגבלות משמעותיות ביותר, ולכן נקיטתן מעידה שבית המשפט סבור כי אכן קיימת סכנה מצד האדם הפוגע. מכאן שלהחלטה זו תהיה גם השלכה מהותית על המשך הדיונים הפליליים או האזרחיים (הסדרי גירושין) בעניינו. מאידך, בית המשפט לא ימהר להוציא את צו ההגנה עקב הפגיעות החמורות בחירות ובתנועה, ויעשה זאת רק אם הצליח המבקש לשכנע כי באמת נשקפת לו סכנה מאותו האדם שפגע בו.

מניעת הטרדה מאיימת במסגרת המשפחתית

מלבד שני הצווים האמורים לעיל, נפגעי אלימות במשפחה יכולים לפנות אל בית המשפט על מנת להוציא [צו למניעת הטרדה מאיימת](#). הגדרתה של הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם על ידי האחר באופן מאיים או בכל דרך אחרת. זאת, תחת נסיבות שמעידות כי המטריד עשוי לחזור ולפגוע בפרטיות, בשלוות החיים, בגוף או בחירות של האחר. הצו ניתן כאמור על ידי בתי משפט השלום, ואם מדובר בנפגע הנחשב בן משפחה ניתן לפנות גם אל בית משפט לענייני משפחה. גם כאן, התנאים והמגבלות משתנים ממקרה למקרה, ועשויים למשל לאסור על הטרדת הנפגע, על איומים כנגדו, על פגיעה בפרטיותו או בלישה אחריו, על יצירת קשר עימו בכל דרך שהיא, וכן על נשיאת נשק לרבות עובדי רשויות ביטחוניות ואחרות. יתרה מכך, בצו זה עשויות להידרש ערובות מצד הפוגע להבטחת ביטחונו של הנפגע, הן מבחינת יישום מלא של ההוראות והן מבחינת שמירה על התנהגות ראויה. יש לציין כי הוצאתו של הצו איננה דורשת כי יופיעו בבית המשפט שני הצדדים, ומספיק שפרקליטו של הנפגע יפנה בבקשה. יחד עם זאת, אם הצד הפוגע לא הופיע ולא יוצג בדיון הראשון, הרי שחובה לקיים דיון נוסף תוך שבעה ימים לכל היותר, בו ישתתפו שני הצדדים. את הצו ניתן להוציא לתקופה מקסימאלית של חצי שנה בלבד, אך ניתנה לבית המשפט הרשאה להאריכו עד לשנה לאור דיונים נוספים, ובמקרים מיוחדים אפילו עד שנתיים.

הפן השיקומי בעבירות אלימות במשפחה

כפי שצוין לעיל, לעבירות אלימות במשפחה יש שני צדדים מנוגדים לכאורה, שהינם בעלי בסיס משותף. כלומר, חשיבותו של הנאשם לבני משפחתו התלויים בו לפרנסתם, לשלומם, לנפשם ובמשוורים רבים אחרים. יתר על כן, פעמים רבות מגיש התלונה בעצמו מתחרט על כך, ומבקש מבית המשפט [להקל עם הנאשם](#) משום שהוא רוצה להשיב את שלום הבית. לכן, לצד ההחמרה שמטרתה להרתיע משחק במקרים אלו תפקיד חשוב גם הפן השיקומי. הדבר מתבטא בבחינה מעמיקה של כל מקרה לגופו, לרבות בדיקת ההשלכות של ענישה בדמות מאסר בפועל על התא המשפחתי בכללותו. כמו כן, בדומה לתיקים פליליים אחרים נלקחים בחשבון שורה ארוכה של היבטים, כגון אורח חייו התקין של הנאשם עד כה, היעדר עבר פלילי, הנסיבות שבהן בוצעה העבירה וכדומה. לכל אחד מאלו עשויה להיות השפעה על שיקולי בית המשפט לקולא ולחומרה, וכאמור גם לאור ההשלכות על המשפחה. מעבר לכך, מקום מהותי ניתן לביצוע תסקירי מבחן במקרי אלימות במשפחה, ובהם נדון להלן.

חשיבותו של תסקיר המבחן לנאשמים באלימות משפחתית

על מנת לקבל תמונה מקיפה וברורה יותר לגבי הנאשם, עשוי להורות בית המשפט על ביצוע תסקיר מבחן מטעם שירות המבחן למבוגרים. יש להדגיש, כי בית המשפט יורה על התסקיר בעצמו או יעתר לבקשת הסנגוריה, רק במקרים בהם הנאשם לוקח אחריות על מעשיו, מביע רצון לשנות את התנהגותו, ומתחרט על מה שאירע. אמנם, נאשמים רבים נרתעים מביצוע התסקיר, שכן איש לא אוהב שמפששים בחייו ובוודאי לא קציני מבחן מטעם המדינה, אך מדובר במהלך שעשוי להניב תוצאות חיוביות ביותר. למעשה, כמעט במאה אחוז מהמקרים עדיף לנאשם לבצע את התסקיר מאשר לוותר עליו ולהותיר את הענישה לידי בית המשפט, שבנסיבות אלו ידגיש את הפן ההרתעתי. התסקיר כרוך בפגישות של קצין המבחן (עובד סוציאלי) עם הנאשם עצמו, וכמו כן יבוצע תחקיר המערב אנשים קרובים לו כגון בני משפחה אחרים, ילדיו ואנשי החינוך במסגרותיהם, המעסיק במקום העבודה, וכדומה. מטרת התסקיר היא להבין באופן מעמיק יותר את נטיותיו האישיות של הנאשם, לרבות אופיו, התמדתו במקום התעסוקה, נטיות אלימות, הבעת חרטה, יכולת לקחת אחריות וכן הלאה. לאור הבחינה יוציא הקצין את התסקיר, שמפרט את התרשמויותיו וכולל המלצות אודות הענישה הראויה. במידה שהנאשם יוצר רושם חיובי ידגישו המלצות את הפן השיקומי כגון הימנעות ממאסר בפועל, ובמקום זאת תקופת מבחן הכוללת בין היתר השתתפות בטיפולים פסיכולוגיים או עבודות

שירות. אין ספק שמדובר בהקלה משמעותית בהשוואה לתקופת מאסר בפועל, מה עוד שההמלצה עשויה להיות הימנעות מהרשעה מכל וכל. כלומר, הנאשם יוכל לחזור לביתו ולהתחיל בדרך הארוכה לשיקום חיי ולשינוי דרכיו, מבלי למצוא את עצמו מאחורי סורג ובריח ואף ללא הרשעות ברישום הפלילי. בית המשפט אמנם אינו מחויב להמלצות התסקיר, אך ברוב הגדול של המקרים הוא מקבלן, ואף ניתן להיעזר בהן כדאי להגיע להסדר מקל עם התביעה.

תלונות שווא על אלימות במשפחה

למרבה הצער נפוצה בישראל התופעה של **תלונות שווא על אלימות במשפחה**, הן מצד ילדים כלפי הוריהם, ובוודאי מצד בני זוג. למעשה, במקרים רבים מדובר בצעד מיידני שנוקטים בני זוג המתחילים בהליכי גירושין, וזאת בשל רצון לנקום, להשיג חזקה על הילדים, לפגוע בצד האחר, וליהנות מעמדה טקטית משופרת לקראת הדיונים הבאים. הבעיה היא כמובן שלתלונות אלו יש השלכות חמורות ביותר על הצד "הפוגע" לכאורה, ורק במקרים נדירים ביותר הן יבוטלו על ידי הקצין החוקר אם בחן את הדברים לעומק והגיע למסקנה שאין ממש מאחוריהן. יתרה מכך, אם כבר גובש כתב אישום התביעה כמעט לעולם אינה חוזרת בה מכוונתה להגישו לבית המשפט. מצד שני, גם המתלונן חשוף למספר השלכות קשות:

מסירת עדות כוזבת או עדויות סותרות היא עבירה פלילית, העלולה להוביל לענישה חמורה של 3 שנות מאסר, ובמקרים חמורים אף יותר. אמנם, המשטרה והפרקליטות לא נהגו בשנים האחרונות להתאמץ יתר על המידה בחקירת תלונות שווא, אך הוראה שיצאה לאחרונה מטעם פרקליט המדינה מחייבת אותן לעשות כן. הדבר נכון במיוחד אם מדובר בעלילות שיש בהן כדי לפגוע באורח קשה ב- "פוגע", וכאשר העדות הסותרת או הכוזבת ניתנה על ידי מי שהתלונן כנגדו במשטרה.

1. החוק קובע כי אם אדם מבקש שלא בתום לב להוציא צו הטרדה מאימת, והבקשה נדחתה על ידי בית המשפט, ניתן לפסוק פיצויים לצד השני ולחייב את המגיש בהוצאות משפטיות ואחרות.

2. מגיש התלונה גם יהיה חשוף בהמשך לתביעה אזרחית בגין לשון הרע, הכוללת פיצויים בעשרות אלפי שקלים ללא צורך בהוכחת נזק, ואף יותר מכך אם הוכחו נזקים.

3. אם בני זוג מצויים בהליך גירושין, ונמצא כי האחד הגיש תלונת שווא, עלול הדבר לפגוע בעמדה שינקוט בית המשפט כלפיו בהמשך ההליכים.

4. הצד שכנגדו הוגשה תלונת השווא יכול להגיש קובלנה פלילית פרטית כנגד המגיש, וזאת בגין לשון הרע. המשמעות היא שהמגיש יהיה חשוף לא רק לתביעת פיצויים, אלא גם להליכים פליליים על כל המשתמע מכך, לרבות רישום פלילי ואפילו מאסר

חשיבות הייצוג של קורבן אלימות במשפחה

אם הותקפת על-ידי בן זוגך, הגשת נגדו תלונה במשטרה והוא עומד לדין פלילי מדוע שתצטרכי להיעזר בשירותיו של עו"ד פלילי?

מעבר לעובדה המצערת בה הותקפה אישה ע"י בן זוגה ואזרה אומץ לפנות לגורמי האכיפה ולהגיש תלונה, עליה בראש ובראשונה להתנתק ממנו ובאופן חוקי ולא להמתין לסיום ההליך הפלילי שבמרבית המקרים משחרר את הנאשם בתנאים מגבילים לחלופין מעצר בדמות מעצר בית על לסיום ההליך המשפטי וכאן לא רק שהיא תהיה חייבת להיעזר בשירותיו של עורך דין פלילי המכיר את כל התסריטים כתוצאה ממעשי נקם ופעולות סדרתיות שלא מובילות למקומות שפויים ולעיתים מסתיימות אף בקטילת חיי אדם ולהוציא צו הגנה וצו הרחקה כלפי בן הזוג ולא משנה אם יש או אין בתמונה ילדים או הם פרודים גרושים או נשואים.

לעיתים קרובות גם זוג נאהבים אשר מקיים פרשיית אהבים מחוץ למסגרת הנישואין, דורש וצריך צו הרחקה למניעת הטרדה מאימת כלפי המאהב בייחוד כאשר הדבר מסכן את שלום המשפחה הקיימת ולשם כך חייבת המאהבת להסתייע בעו"ד פלילי שינחה אותה מקצועית בהשלכות הקיימות בסיטואציות מהסוג הזה וימנע ממנה מפחי נפש מיותרים בהמשך.

עבירות האלימות במשפחה השתכללו גם בידי התוקפים שהבינו כי בעת הפעלת כוח פיזי דהיינו מכות וחבלות על בן או בת הזוג, יכולים להיווצר כנגדם סנקציות משמעותיות כדוגמת מעצר או מאסר, שכללו את השיטות

וגורמים לדיכוי נפשי אלים ומתמשך כלפי הקורבן. זה יכול להיות באמצעות איומים, גידופים, קללות ואפילו בעלי אופי מיני לרבות שלל צורות הסחטנות.

כיוון והחברה בנויה משכבות סוציאקונומיות נמוכות, בינוניות וגבוהות, ניתן לראות בשכבות החלשות אלימות פיסית יותר מאשר מניפולציות וסנקציות נפשיות שמקשות על הליך הגשת תלונה במשטרה כמו למשל מניעת שליטה על משאבים כלכליים, הצרת צעדים ובידוד חברתי ולעיתים השלכת חפצים בתוך הבית אך לא על הקורבן, שנועדו לצרכי הפחדה והרתעה.

התנהגות אנטי חברתית זו כלפי קורבנות נובעת במרבית המקרים מחולשה נפשית, רגשי נחיתות וחוסר הערכה עצמית ובמטרה להשיג שליטה על האחר בדרכים אפלות ואלימות גם אם האלימות אינה פיזית.

אם נפלת קורבן לאלימות בתוך המשפחה כך תוכל לזהות את הסימנים להמשך התופעה!

א. לאחר ההתעללות, המריבה או מעשה האלימות ישנם רגעי התפייסות.

ב. דברי ההתפייסות מצד התוקף נאמרים כי הדברים כוונו לטובתו (של המותקף).

ג. המתעלל חוזר על פעולתו לאחר ההתפייסות וזאת במטרה להחליש את הקורבן.

לא משנה מה היא הסיבה להתעללות בין אם היא כתוצאה ממערכת יחסים המושתתת על נישואין, הרפתקת אהבים מהצד או בתוך המשפחה הקרובה, חייבים לשתף ולדבר עם גורמים שיכולים להקל את המעמסה הנפשית יש לציין כי במרבית המקרים, נמנע הקורבן מהגשת תלונה במשטרה ואף מפנייה לשירותי הרווחה מחשש לליניץ' נוסף וכפייה של עובדות ולכן נאלץ לחיות בתוך שואה פרטית אותה הוא כופה על עצמו וממרת לו ולסובבים אותו את החיים בהווה עם השלכות קשות על העתיד. גם כאן חייב הקורבן להיוועץ בשירותי עורך דין פלילי ופרטי. עורך הדין הפלילי ישמור על דיסקרטיות מוחלטת ולא יעשה שום צעד שיסכן את הקורבן וידאג להשיג ולקדם את האינטרסים שלו באותה מידה בה הוא מגן על נאשם ואף יותר מזה.

ככלל ראשון בכל מעשה אלימות במשפחה בו נתקלתם, עליכם יהיה להוציא צו למניעת הטרדה מאימת כלפי התוקף. צו ההרחקה נועד לשמור על המוטרים והמתוקפים, לשמור על ביטחונם ולהגן עליהם בהווה ובעתיד מפני מי שנגדו הוצא צו ההרחקה. הצו למעשה אוסר על האדם התוקף או המטריד להתקרב או להיכנס למתחם, עיר, מחוז או בית של מבקש הצו, לרבות התחקות אחר צעדיו ולבקש להגדיר את הטריטוריות.

ישנם מקרים בהם ניתן להוציא צו הרחקה כלפי הורים ואפילו נגד ילדים. הכל תלוי בנסיבות המקרה. בתי המשפט לא מקילים ראש בבקשות מהסוג הזה ולעיתים קרובות מוציאות צו הרחקה במעמד צד אחד. כלומר במעמד הצד שמבקש את הצו, אלא אם בית המשפט לא משוכנע מדברי מבקש הצו ומבקש להביא לשימוע את הצד השני.

תביעה אזרחית בעקבות אלימות במשפחה

למרות שדיני הנזיקין הישראליים אינם עוסקים באופן מפורש בעוולה של התעללות על-ידי בן זוג, ניתן להגיש תביעה אזרחית לפיצויים על נזקים שנגרמו בשל ההתעללות מכוח עוולת הרשלנות והפרת חובה חקוקה ועוולת התקיפה. בית המשפט לענייני משפחה מוסמך לבחון את זכאותה של אישה לפיצויים מבעלה עקב התעללות גופנית, מינית או נפשית שחוותה. במקרה אשר הונח לפתחו של בית המשפט לענייני משפחה בירושלים, נדרש השופט לבחון סוגיה זו ופסק לבסוף פיצויים על סך 60,000 ש"ח לאישה שהוכתה ונכלאה על ידי בעלה, לאחר שהוכיחה נזקים בדמות כאב וסבל נפשי ופיסי, הוצאות עבור טיפולים נפשיים והוצאות משפטיות.

בחירת דרך הפעולה לקבלת הסעד המתאים איננה דבר מובן מאליו ורצוי להיוועץ עם עורך דין המכיר את רזי החוק והפסיקה לטובת יעילות הרחיקת הגורם המאיים והמטריד בהקדם האפשרי וללא דיחוי או סחבת לצורך הרתעה כחוק.

דוגמאות למקרים בהם הובלנו לסגירת תיקי אלימות במשפחה

- סגירת תיק פלילי בעבירות אלימות בתוך המשפחה במסגרת הליך השימוע
- סגירת תיק פלילי ללקוח שנחשד בתקיפת בת זוגו במספר הזדמנויות
- סגירת תיק פלילי ללקוח שנחשד בתקיפת בת זוגו ופציעתה
- סגירת תיק חקירה כנגד לקוחה שנחשדה בתקיפת בן זוגה
- סגירת תיק פלילי ללקוח שנחשד שאיים ותקף את אשתו
- סגירת תיק פלילי להורים שנחשדו בתקיפה והתעללות בילדיהם הקטינים
- סגירת תיק פרקליטות לאם שנחשדה בתקיפת בתה הקטינה
- סגירת תיק פלילי בהיעדר אשמה פלילית ללקוח שנחשד בתקיפת קטין על-ידי אחראי
- סגירת תיק בהיעדר אשמה ללקוח שנחשד בביצוע מעשים מגונים בקטינים בתוך המשפחה
- ביטול כתב אישום בעבירות אלימות בתוך המשפחה

לתיקים נוספים לדוגמה [לחצו כאן](#)

זומנת לחקירה או הוגש נגדך כתב אישום בגין אלימות במשפחה? הותקפת על ידי בן זוגך?

אתה זקוק לעורך דין פלילי מנוסה שייסע לך בניהול ההליך הפלילי נגדך, בין אם זה בחקירה המשטרית ובין אם זה בכותלי בית המשפט, שכן המדובר בעבירה פלילית לכל דבר שתוצאתה יכולה להיות חמורה מאוד עבורך לרבות רישום פלילי אשר יפגע בשמך הטוב ויחס החברה אליך. משרדנו מספק ייעוץ וייצוג משפטי לנאשמים המואשמים במגוון עבירות פליליות מזה תקופה ארוכה ובכך שומר נאמנה על הזכויות והאינטרסים שלהם תוך לחימה עיקשת, רציפה ובלתי מתפשרת במנגנונים השונים עד לכיבוש היעד לשביעות רצונם. במידה ונלקחת לחקירה או הוגש נגדך כתב אישום בגין עבירות אלימות במשפחה פנה ללא דיחוי להתייעצות עימנו בטלפון **052-6885006** או [השאר פרטים](#) ונשמח לסייע ולהציע לך מענה ופתרונות מקצועיים בהתאמה אישית. הפניה אינה כרוכה בהתחייבות כל שהיא מצדך. סודיות מלאה מובטחת.

{*:fast_contact}